mala sönna wõetakse rõmuga wastu? — kas palju on, kes julgeste ja rõõmsaste Issandat tunnistawad? kes Jumala sõna õppiwad nõnda, et se süddamesse ja mele jääb? — Armas sõbr! eks meie pea nõnda küssima ja siis — tulleb aeg — häbbenema! eks meie pea, kui omma rahwa peale liinas, küllas ja omma perres watame, — kui omma süddame tähhele panneme, — eks meie pea siis omma kohwatumat luggu üllestunnistama? Jah, Jumal aidagu meid, andku omma sõnale wägge ja süddametele rõmu, sedda õppida!

Kui omma ajal näeme ni wähhä usku julgust, agga palju rummalust ja tuimust, siis se tulleb sest, et omma hinged wägga pisut Jummala sõnaga toidame. Sedda teame kül, et nüüd üllealdse ennam loetakse, kui ennemuine; wannad loewad, nored loewad; ramatud on sada turrult ja podidest; ramatu-teggijaid on iggalpool' leida; agga et nende hulgas palju on, kes mu tõ peale wägga targad wõiwad olla, agga ei kolba ramatuid kirjutama, sellepärrast on ka ramatute hulgas palju prüggi ja pühkmid, — lorraramatuid, — mis mingisuggust kasu luggijale ei sada, waid kahju, sest et nende pärrast mittu tõsisemaid ramatuid ja Jummala sõnna

kõrwale heidawad, ehk kui loewad parremat, ommeti meles ei pea. Ütle, armas luggija! kas sul palju Pühha Kirjo salmisi peas ja meles on, et selgeste wõid luggeda ja tõ jures Jummala sõnna tähhele panna, ilma et ramat käes on? — Toidame omma hinged wägga pisut Jummala sõnnaga ja sellepärrast jäme nõdraks ja tuimaks.

2.

Piibli-õppimisse seltsidest.

Aastal 1850, ütleb üks wagga mees, tullin ma omma te-käimisse peal ühte paika, kus waimulik pimmedus wallitses ja selle kõrwas weel waesus ja hädda ihhulikkus ellus. Mitmes majas ei olnud Pühha Kirja ollemas ja kus olli, seal pudusid ärra luggijat, kus luggijat olli, pudus ärra mõistmist. Ma siis pallusin kord küllarahwast õhtu ajal kokku tulla, et saaksin nendega räkida. Naad tullid; jubba aegsaste olli suur hulk nori mehhi mo jures ja kõik hakkasid mind wahtima nagu imme-asja; nende melest se wist olligi imme-assi, et ma Jummala sõnna pärrast senna tullin. Hakkasin nendega kõnnelema. Kulasin, miska omma aega widawad,